

ת"פ 6434/05/14 - מדינת ישראל נגד מ א

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 6434-05-14 מדינת ישראל נ' א
בפני כבוד השופט בכיר דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שרון אדרי

המאשימה

נגד

מ א

ע"י ב"כ עו"ד אלון קריטי וטל פלקס

הנאשם

הכרעת דין:

כללי:

1. התביעה מייחסת לנאשם שלושה אישומים. הרקע לאישומים תלונתה של א.א. שהיתה חברתו של הנאשם למשך כשנה וחצי עובר לתחילת שנת 2014.

א.א. הינה ילידת ספטמבר 1996 והיתה קטינה בעת ביצוע המעשים המיוחסים לנאשם.

2. באישום הראשון נטען כי ביום 27.1.14 סמוך לשעה 15:00 מחוץ לבית הספר "החשמונאים", ברח' ... בבת-ים, ניגש הנאשם לא.א. (להלן: "המתלוננת") קילל אותה, ירק לעבר פניה וסטר לה.

לאחר התקיפה נטל הנאשם את הטלפון הנייד של המתלוננת ועזב את המקום.

הנאשם החזיר את הנייד לאחר התערבות המשטרה.

בשעה 16:30 באותו יום הגיע הנאשם לבית המתלוננת, ברח' בבת-ים והשליך אבנים לתוך ביתה.

בגין המעשים שפורטו לעיל מיחסת התביעה לנאשם עבירות של פגיעה בפרטיות - בילוש או הטרדה אחרת לפי סעיף 12(1) לחוק הגנת הפרטיות התשמ"א-1981 ותקיפה סתם של בן זוג עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

3. באישום השני טוענת התביעה כי ביום 15.3.14 בשעות הצהריים במועדן האומן בתל אביב תפס הנאשם את המתלוננת בידה ואיים עליה באומרו "אני ארצח אותך, את לא תצאי מפה חיה".

באותו אישום טוענת התביעה כי ביום 27.3.14 מחוץ למסעדת "סטלה ביצ" בחוף הים טובגו בבת-ים מקום עבודתה של המתלוננת, מנע הנאשם מהמתלוננת להכנס למונית משך אותה בידה ואיים לאנוס אותה.

ביום 19.4.14 בשעה 19:40 לערך, בחצר מועדון האומן בתל אביב, סטר הנאשם בפניה של המתלוננת ואיים עליה בכך שאמר לה "כדאי לך ללכת מפה אחרת יהיה לך רע".

בתאריך 21.4.14 הנאשם המתין למתלוננת מתחת לביתה. בשעה 22:00 לערך יצאה המתלוננת מביתה ונכנסה לרכב של חברותיה. הנאשם נכנס לרכב אחריה, קילל אותה, אמר לה שלא יתן לה ללכת, איים לרצוח אותה ולגרום לפיטוריה, ולבסוף ירק על ראשה.

במהלך התקופה המתוארת לעיל, התקשר הנאשם למתלוננת עשרות פעמים וכתב לה הודעות מטרידות רבות בפייסבוק.

4. בגין האישום השני, הכולל בחובו אישומים רבים, מייחסת התביעה לנאשם עבירות של פגיעה בפרטיות - בילוש או הטרדה אחרת עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הגנת הפרטיות התשמ"א-1981, הטרדה באמצעות מתקן בזק עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושרותים) התשמ"ב-1982, תקיפה סתם של בן זוג עבירה לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ואיומים עבירה לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל.

5. באישום השלישי טוענת התביעה כי הנאשם נדקר בחוף הים של בת-ים ביום 24.4.14 ואושפז בבית החולים וולפסון. על רקע סירובה של המתלוננת לבוא לבקר אותו בבית החולים יצא הנאשם מבית החולים כשהוא מחובר לאינפוזיה והגיע לחוף טובגו. מקום עבודתה של המתלוננת ביום 26/1/14.

הנאשם תפס בידה של המתלוננת משך אותה קילל אותה ואיים להרוג אותה.

המתלוננת דרשה מהנאשם לעזוב את המקום הנאשם השיב כי יעזוב רק אם המתלוננת תבוא בערב לבקר אותו בבית חולים.

התביעה טוענת כי באותו יום החזיק הנאשם סכין למטרה לא כשרה.

6. בגין האישום השלישי התביעה מייחסת לנאשם עבירות של החזקת סכין שלא כדין, עבירה לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, איומים לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל, ותקיפה סתם של בן זוג עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק הנ"ל.

7. הנאשם אישר כי היה סמוך לבית הספר של המתלוננת כמפורט באישום הראשון ואישר כי לקח את הטלפון הנייד אך הכחיש את כל יתר הטענות הנטענות נגדו.

הנאשם הכחיש את כל האמור באישום השני.

לגבי האישום השלישי טען הנאשם כי נעצר במקום בגין אירוע שונה מזה המפורט בכתב האישום.

הנאשם אישר כי הגיע למקום ביום 26.4.14 אך כפר ביתר העובדות.

8. תיק זה הועבר לטיפול לשימיעת ראיות ביום 12.2.2015.

מהלך הדין:

9. העדה המרכזית מטעם התביעה הינה המתלוננת. ב"כ הנאשם טען בסיכומיו כי אין לתת אמון לגרסתה נוכח סתירות רבות שהתגלו בגרסת ונוכח העובדה כי עדי ראיה שלדבריה ראו את המעשים לא נחקרו ולא העידו בבית המשפט.

10. כפי שיפורט בהמשך הגעתי לידי מסקנה כי גרסת המתלוננת הינה אמינה וכי ניתן לבסס הרשעה על סמך דבריה בפני.

מסקנתי זו מבוססת לא רק על התרשמותי הבלתי אמצעית ממנה אלא גם על ראיות נוספות שהוגשו לי, על דברים שהנאשם מודה בהם ועל ראיות שהתקבלו בלי התנגדות.

11. לגבי האישום הראשון מסרה המתלוננת כי ביום 27.1.14 סמוך לשעה 15:00 הגיע הנאשם ליד בית הספר "החשמונאים" בו למדה. הנאשם פתח בשיחה מתלהמת, ירק עליה דחף אותה וסטר לה, הוא קרע שקית שהיה בידה, חפציה נפלו והוא הרים את הנייד שלה והלך.

המתלוננת מסרה כי יצרה קשר עם הנאשם בעזרת המשטרה "סוכם שיחזיר את הטלפון. קבענו באיזה מסעדה בבת-ים הוא החזיר את הטלפון לשוטר. הגעתי בניידת יחד עם השוטרים למסעדה והוא החזיר לי את הטלפון".

12. המתלוננת מסרה כי היתה חברה של הנאשם במשך שנה וחצי והיא החליטה להיפרד ממנו. היא ציינה כי הנאשם לא היה מוכן לקבל את החלטתה להיפרד ממנו.

13. לגבי המשך הדברים מסרה המתלוננת כי בעת החזרת הטלפון במסעדה הנאשם היה מלווה בחבר שלו. החבר מסר לה שיחכה מתחת לביתה כדי לקבל את חפצי הנאשם שנשארו בביתה.

לגבי ההמשך מסרה המתלוננת:

"... מה שקרה לא הגיע החבר אלא מ. הוא שוב פתח בשיחה מתלהמת וקרע את השקית מידי וצרר... אמא שלי ירדה יחד עם שכנה בגלל הצעקות. החבר שלו היה באוטו... ניסה להרגיע את מ אבל זה לא עזר".

14. העדה מסרה כי בהמשך ראו את הנאשם זורק אבנים לעבר החלון שלה בהמשך היא שמעה צרחות ובכי בחדר המדרגות והזמינה משטרה.

15. ב"כ הנאשם מציין כי עדי ראיה שהיו בבית הספר ושמעו את הצעקות מצינים כי לא הבחינו באלימות. לגבי התקרית הנוספת מציין הסנגור כי האם והשכנה לא הובאו להעיד מטעם התביעה.

16. שומר בית הספר מר וצסלב רזייב אישר כי שמע צעקות של גבר כלפי אחת התלמידות של בית הספר והוסיף, כי לא ראה אלימות. העד מסר כי ראה את הדברים ממרחק של כ- 80 מטר.

17. הגברת עידית טובה כהנא בת "שירות לאומי" שעבדה בבית הספר מסרה, כי המתלוננת היתה עם שני בנים ונראה מעט מבוהלת. המתלוננת אמרה לה שהיא לא צריכה עזרה.

כששבה לבית הספר כעבור זמן ראתה את המתלוננת בוכה. היא אמרה לה שהוא דחף אותה ולקח ממנה שקית.

18. המתלוננת התלוננה על אלימות גם לפני מנהלת בית הספר שהזמינה משטרה. סיפרה בין היתר כי הנאשם משך בשערותיה ולקח לה את הנייד.

19. אין לי ספק כי עדי הראיה מסרו על דברים שראו. עדים אלה שמו לב למתרחש אחרי ששמעו צעקות. השומר לא ראה את קריעת השקית (הנאשם מאשר כי השקית נקרעה אך טוען כי המתלוננת קרעה אותה) ולא ראו את לקיחת הנייד.

המתלוננת לא ביקשה עזרה כיוון שבשלב זה לא היתה מעוניינת בהתערבות המשטרה.

שוכנעתי כי תיאור המתלוננת את ההתרחשויות הוא תיאור מדויק וכי העדים שהיו בזירה לא הבחינו באלימות ובלקיחת הנייד.

20. לדברים שצוינו לעיל יש להוסיף את גרסתו הכוזבת של הנאשם לגבי נסיבות המפגש. הנאשם טען כי המתלוננת ביקשה להיפגש עימו כיוון שלא השלימה עם החלטתו לעזוב אותה. דברים אלה הם שקר גס, הנאשם הוא זה שלא השלים עם הפרידה וכעבור קצת יותר משעה נמצא בוכה מתחת לביתה של

המתלוננת. ב- 15/ת ציין רס"ל בשארה שאעדי כי ביום 27.1.14 שעה 17:11 הגיע לבית המתלוננת:
".... פגשנו בחבר לשעבר מ שישב במדרגות ובכה וצעק אני אוהב אותך למה את עושה לי את זה. שאלתי אותו מה קרה ענה שהם נפרדו לפני חודשיים והיא לא מעוניינת שיבוא אליה".

21. המתלוננת העידה על האירועים המפורטים באישום השני. היא נחקרה ארוכות ע"י הסנגור על פרטי האירועים ועל העדים שראו את האירועים.

המתלוננת מסרה כי חברותיה והידיד שלה לא רצו להעיד וחששו מהנאשם.

העדה מסרה כי הטלפון הנייד שהנאשם לקח ממנה ליד בית הספר הוא טלפון שאביה קנה לה וכי עד היום היא ממשיכה לשלם עבורו.

העדה מסרה בעדותה כי באירוע המונית היא התקשרה לידיד שלה שהזעיק את אביה. הסנגור ציין בפניה כי מסרה במשטרה שהתקשרה לאביה, המתלוננת השיבה כי יתכן והתבלבלה אך עמדה על כך שהתקשרה לידיד שלה.

22. לעניין המסרונים וההודעות בפייסבוק ציינה המתלוננת כי היא בטוחה שנשלחו ע"י הנאשם וכי לא היו מחזרים אחרים בחייה באותה תקופה.

גרסת הנאשם:

23. הנאשם כאמור עשה עלי רושם בלתי אמין לחלוטין. בהודעתו הראשונה ציין הנאשם כי המתלוננת ביקשה לפגוש אותו ליד בית הספר במטרה לשכנעו לחזור אליה.

בהמשך כשהיה ברור לו שגרסה זו אינה יכולה לעמוד הוא מסר כי הדברים הם מורכבים, וכי כל אחד נפרד מהשני.

24. כשהיה ברור כי הוא מתחנן בפני המתלוננת שתבוא לבקר אותו בבית החולים מסר הנאשם, כי הוא בגד בה עם חברה טובה שלה ועל כן רצה להתנצל לפניה.

25. הנאשם הכחיש את כל המעשים הפליליים המיוחסים לו וביקש שיציגו לו ראיות ועדויות.

כאשר הוצגו לו הודעות מדף הפייסבוק שלו הנאשם טען כי הדף שלו נפרץ מספר פעמים.

כשהציגו לו את עדותה של ענת עזרא אליהו המעבידה של המתלוננת שאישרה כי הנאשם לא איפשר למתלוננת להגיע למקום עבודתה, בכה בהזדמנות אחרת ומסר כי לא יכול בלעדיה, הגיב הנאשם כי

הבוסית משקרת. "... זה שקר גס אני לא רוצה לשמוע יותר על הבוסית. אני אדבר עם איציק (בעל השטח לדברי הנאשם וחברו ד.ב.) שיקחו לה את המקום אם בחורות ישמעו את זה (כי הוא בכה ד.ב.) לא ירצו לצאת איתי".

26. שוכנעתי באופן חד משמעי כי הנאשם לא השלים עם החלטתה של המתלוננת להיפרד ממנו, הוא התנהג בצורה אובססיבית והפעיל לחץ כבד כדי לאלץ אותה לשנות את החלטתה.

27. שוכנעתי כי המסרונים וההודעות בפייסבוק נכתבו ע"י הנאשם (למעט הודעה אחת שנכתב ע"י אחות הנאשם) תוכן ההודעות מצביע באופן ברור כי הן נכתבו על ידו.

28. הנאשם לא העיד עדים מטעמו, כגון אחותו הידיד שהיה עימו בבית המתלוננת ששמו נמסר ע"י בא כוחו בחקירה הנגדית של המתלוננת ולא הציג חשבונית על רכישת נייד עבור המתלוננת.

29. כפי שצינתי יש בכל אלה ובהתרשמות הבלתי אמצעית שלי ממנו כדי לקבוע בוודאות כי הנאשם איננו דובר אמת.

החזקת הסכין שלא כדין:

30. ביום 26.4.14 רס"ל אייבנמן דניס, הגיע לחוף טובגו בבת-ים בעקבות דווח שקיבל בסביבות השעה 17:00. הוא הבחין בנאשם שהיה עם אינפוזיות (ת/2).

".. הבחנו בחשוד חולצה שחורה עם שתי אינפוזיות מצדו השמאלי שתי בחורות הלכו לכיון החוף בהליכה מהירה. כשהבחין בנו הבחורה אחותו נצמדה אליו ולקחה ממנו סכין עם ידית חומה/אדומה...הסתובבה מורן וזרקה אותה לכיוון המגרש הקרוב לחוף בצד שמאל שותפי מיד הרים את הסכין..". הסכין אכן נתפס וצולם (ת/13).

31. בבדיקה שנערכה לא נמצאו טביעות אצבע על הסכין.

32. דברי רס"ל אייבנמן, שהעיד בפני הם מהימנים עלי. עד זה נחקר ארוכות ע"י ב"כ הנאשם ועמד על גרסתו. אני מאמין לו כי ראה את העברת הסכין מהנאשם לאחותו והשלכתו כמפורט ב- ת/2.

33. לאחר שנתתי דעתי לכל הטענות שהושמעו ע"י הסנגור ולא התעלמתי מאי מציאת טביעות אצבע על הסכין שוכנעתי, כי יש מקום לקבוע כי העבירה של החזקת סכין שלא כדין הוכחה בפני.

המסרונים והודעות בפייסבוק:

34. הטלפון הנייד של הנאשם שמספרו 0523044300 נתפס ע"י המשטרה. המשטרה ביקשה מהנאשם למסור קוד גישה על מנת לחדור למחשב של הנייד, הנאשם סירב לכך.

חוקר מיומן מסר, כי אין טכנולוגיה לפרוץ למחשב אייפון 5, 4 S בלא קוד גישה.

35. נבדק מספר הטלפון ממנו נשלחו מסרונים למתלוננת.

התברר כי כרטיס ה-sim של מכשיר זה נמכר בחנות ברח' רוטשילד 37 בראשון לציון והוטען ע"י אלמוני ב- 99 ₪ ביום 23.4.14.

התברר כי לא ניתן לבדוק את זהות רוכש ה-SIM (ת/20, ת/21).

36. בדף הפייסבוק של הנאשם מופיע שמו בלועזית ותמונתו. כזכור הנאשם לא טען כי לא מדובר בדף פייסבוק שלו אלא טען כי הדף נפרץ מספר פעמים.

37. ניתן לצטט מספר הודעות מ- ת/25:

"את תבכי, אני מבטיח".

"קברת אותי בדבר הזה שנקרא אור עזרא אני ילד אינטליגנטי חתיך בן זונה עם קילוואטים של כריזמה ותחכום ואני משול לחצי מת זה לא יאומן איזה נזק עשית לנו. אין אוזן בבת ים שלא שמעה עלינו, את מופרעה".

"...אני לא מדבר על חזרה בינינו, או משהו דומה או קרוב, שלוה נטו, אני זקוק לזה, אני חייב את זה וזאת השבת האחרונה שאחד משנינו יבכה או יאכל את הלב, או שיחפרו לו או שיביאו לו לעבודה או כל דבר אחר..."

38. במסרונים המסרים הם הרבה יותר בוטים, להלן מספר דוגמאות: **"הייתי ממליץ לך לתלות את עצמך ולא להראות את פניך ברחובות העיר, וגמלה מהלכת על כלום, סמרטוט שנסחב על הרצפה, בושה וכלימה".**

"מילה שלי, את לא תהני בחיים האלה, את תצאי משם עוד שעה שעתיים, אני פה... מבטיח לך היום תראי זה פעם אחרונה שלך, יה, זונה שרמוטה שהתנשקת עם פשארל. אני דואג לזה שידעו, מבטיח לך, אני יסרס לך ת'שם..."

39. באותו טלפון שבעל ה-sim שלו לא אותר, שלח הנאשם למתלוננת: "רק תעני לי, אל תתני לזה להיגרר למקום הכי גרוע, למה אני חצי חי ואני מפוצץ במורפיום, תעני לי, אל תעשי לי צער".

"זה כלב של בן אדם, אני חכייתי לך כל היום, כל העולם היה פה, את את שאכלת ושתיית את האהבה לא באת רק דיכאון את מביאה לי בחיים וצער, אני פוגע בכולם בגללך, אין לי כוח לזה שאני מחכה לך כבר".

סיכום

40. כפי שציינתי לעיל, המתלוננת עשתה עלי רושם אמין. מחומר הראיות עולה בבירור, כי הנאשם לא קיבל את החלטת המתלוננת להיפרד ממנו, ונהג בה באובססיביות. התנהגותו האובססיבית אושרה לא רק על ידי המתלוננת, אלא גם על ידי מנהלת המסעדה שעבדה בה והשוטר שהגיע לביתה ב-27.1.14.

41. ההודעות בפייסבוק והמסרונים שנשלחו על ידי הנאשם, מחזקים את האמור לעיל.

42. אין לראות בסתירות עליהן הצביע בא כוח הנאשם, סתירות מהותיות. המתלוננת סבלה מיחסו האובססיבי של הנאשם למשך מספר חודשים.

המתלוננת לא הפריזה בטענות שהשמיעה נגד הנאשם ואף לא נגררה למסירת טענות לא נכונות, כששוטרים אמרו לה אחרי ה-26.4.14, כי הנאשם בא אליה עם סכין.

43. שוכנעתי, כי המתלוננת מסרה דברי אמת כשהעידה שחברותיה חששו להעיד כנגד הנאשם.

די לראות את תגובת הנאשם כלפי מנהלת המסעדה בה עבדה המתלוננת, כדי להבין חשש זה.

44. באישום הראשון, הגעתי לידי מסקנה, כי לא הוכחה העבירה של פגיעה בפרטיות. המתלוננת טענה, כי הנאשם לקח את הנייד שלה כדי לבדוק עם מי היא בקשר. נושא זה לא הוזכר בכתב האישום, והתביעה לא חקרה בעניין זה.

אין בשני המפגשים ביום 27.1.14, כדי להוות עבירה של פגיעה בפרטיות. הנאשם ידע באיזו שעה המתלוננת מסיימת ללמוד וכמובן ידע היכן היא גרה.

בואו לביתה במקום החבר שלו "לקחת את חפציו", איננו בסיס מספיק לעבירת פגיעה בפרטיות.

45. באישום הראשון אני מרשיע את הנאשם בעבירה של תקיפת בן זוג ומזכה אותו מעבירה של פגיעה בפרטיות.

46. באישום השני, הכולל מספר תתי אישומים, הוכחו בפני העובדות המפורטות באישום זה.

נוכח דבריה המהימנים של המתלוננת, קביעותי לעניין ההודעות בדף הפייסבוק של הנאשם, המסרונים והראיות הנוספות שפורטו לעיל, אני מרשיע את הנאשם בכל העבירות שיוחסו לו באישום זה.

47. נוכח קביעות המהימנות שקבעתי, מורשע הנאשם בכל העבירות המיוחסות לו באישום השלישי.

ניתנה היום, כ' חשוון תשע"ו, 02 נובמבר 2015, במעמד ב"כ הנאשם וב"כ המאשימה.